

РЕШЕНИЕ № 71,
21.10.2019г., гр.Исперих,

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

РАЙОНЕН СЪД - ИСПЕРИХ

на девети октомври две хиляди и деветнадесета година,
в публично заседание, в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ДИМИТРИНКА КУПРИНДЖИЙСКА

Секретар : Наталия Тодорова

Прокурор :

като разгледа докладваното от Съдията АНД № 117 по описа за 2019г., за да се произнесе взе предвид следното:

Въззивно административнонаказателно производство по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Постъпила е жалба от „Т – ***“ ООД, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр.Исперих, обл.Разградска, ул.”Г М” № **, представлявано от И.А.М. – управител, действащ чрез адв.Н. ***, против Наказателно постановление № 17 - 000574/22.02.2019г. на Директора на Дирекция “Инспекция по труда”-гр.Разград, с което за нарушение на чл. 62, ал. 1, във вр. с чл. 61 ал. 1 КТ и на основание чл.41б, ал. 5 във вр. с чл. 414, ал. 3 КТ, на жалбоподателя е наложена ”Глоба” в размер на 1 500.00 /хиляда и петстотин/ лева. Жалбоподателят счита, че Наказателното постановление е незаконосъобразно, тъй като описаната фактическа обстановка в него и в Акта за установяване на административно нарушение /АУАН/ не отговаряла на действителната. Оспорва обстоятелствата, отразени в протокола за извършена проверка, като твърди, че към момента на проверката не е налице трудово правоотношение между „Т – ***“ ООД и св.А.А.. Моли за отмяна на НП поради неправилно приложение на материалния закон, неправилно формирани фактически и правни изводи и недоказаност на твърденията.

Въззиваемата страна – Дирекция „Инспекция по труда”-гр.Разград, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата като неоснователна и моли наказателното постановление да бъде потвърдено.

Въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства съдът приема за установено от фактическа страна следното: На 16.01.2019г., около 11.50ч., служители на Дирекция „ИТ”-гр.Търговище – св.И.С.И., на длъжност “главен инспектор” и Ю Т М, извършили проверка по работни места в обект Автомивка и Автосервиз, находящ се в гр.И, обл.Р, ул.“А“ № * (до МБАЛ - Исперих), експлоатиран от Т – ** ООД. Контролните органи установили, че в този обект се намирало едно лице – св.А.Р.А., като при проверката нямало автомобил, който да е бил обслужван нито в едното, нито в другото помещение. В проведен разговор със св.И.И. и неговата колега, А.А. споделил, че бил безработен и понякога Т – синът на собственика, го викал да му помага, тъй като били приятели. За процесния ден се разбрали да го замества, като той дошъл около 10.30ч. и за което му платил 20лв. За последно бил идвал в автомивката преди около месец. С Т се били разбрали, че ако му харесва работата, щели да сключат трудов договор. Изложеното в устна форма свидетелят фиксирал в две писмени декларации, като декларирал че няма сключени трудов и граждански договор. Посочил, че за процесния ден работното му време било от 10.00ч. до 16.00ч.

Тъй като до края на проверката в обекта не се е явил представител на дружеството, проверяващите оставили на св.А.А. призовка за работодателя, с която го призовали да се яви в офиса на ДИТ – Разград на 23.01.2019г., като представи изброените в призовката документи.

Проверката продължила в офиса на ДИТ – Разград на 23.01.2019г. и на 31.01.2019г., когато управителя на Т – ** ООД – И.А.М. представил изисканата от проверяващите документация по осъществяване на трудовите правоотношения и организацията по осигуряване на ЗБУТ

Проверката приключила на 31.01.2019г. в офиса на инспектиращите органи в гр.Разград, като констатациите от проверката били отразени в Протокол № ПР1901548/31.01.2019г., който бил подписан от управителя И.М.. Въз основа на тези констатации на Т – ** ООД, в качеството

му на работодателя – юридическо лице, бил съставен на АУАН № 17-000574/31.01.2019г. за извършено нарушение по чл. 62 ал. 1, във вр. с чл. 61 ал. 1 от КТ, който бил връчен лично на управителя на дружеството още на същия ден, видно от приложената разписка /л.8/. В графа “обяснения или възражения на нарушителя” жалбоподателя не е посочил такива, но по делото е налично възражение от И.М., в качеството му на управител на Т – ** ООД, депозирано в ДИТ – Разград на 31.01.2019г., с което е възразил, че изложеното в акта не отговаряло на истината. Момчето, което било заверено в обекта, било приятел на сина му и тъй като последният се наложило да отсъства за малко от обекта, оставил приятеля си да го наглежда. Същият не бил извършвал нищо в момента на проверката, седял на топло и пиел кафе.

Въз основа на акта последвало издаване на обжалваното НП № 17 - 000574/22.02.2019г. на Директора на Дирекция “Инспекция по труда”-Разград, с което за нарушение на чл. 62, ал. 1, във вр. с чл. 61 ал. 1 от КТ и на основание чл. 416, ал. 5 във вр. с чл. 414, ал. 3 от същия закон, на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 1 500.00 /хиляда и петстотин/ лева.

Така изложената фактическа обстановка се потвърждават от показанията на разпитаните по делото актосъставител И.С.И., свидетеля А.Р.А., както и от събрания писмен доказателствен материал, обсъден по-горе - АУАН, възражение, протокол за извършена проверка, идентификационна карта, декларации – 2бр., призовка.

Въз основа на така изложеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи: Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения срок по чл.59, ал.2 от ЗАНН, от надлежна страна и против подлежащ на обжалване адм. акт.

Разгледана по същество е основателна.

Наказателното постановление, както и Актът за установяване на административно нарушение, са съставени в предвидените за това срокове, от надлежен орган. При издаването им са спазени всички процесуални правила.

Според съда, обаче, установената фактическа обстановка не налага извод за извършено от жалбоподателя нарушение по чл.62, ал. 1, във вр. с чл. 61 ал. 1 КТ, поради което незаконосъобразно е санкциониран с обжалваното НП на основание чл. 414 ал. 3 от същия закон. По делото безспорно се установи, а и жалбоподателят не отрича, че на процесната дата св.А.Р.А. действително е бил в процесния обект – автомивка и автосервиз, експлоатиран от Т – ** ООД. Същевременно липсват доказателства, че посоченото лице е осъществявало трудова дейност като общ работник в този обект. Същият е бил заварен от контролните органи в помещение, което е било изолирано от работните помещения и където е имало маси и столове. Актосъставителят И.И. посочва, че по време на проверката в работните помещения не е имало автомобил, който да е бил обслужван от св.А.. Самият св.А. твърди, че е бил приятел на сина на управителя – Т и на процесния ден е отишъл в обекта, за да пият кафе. Тъй като се наложило Т да отсъства за известно време, свидетелят останал в обекта, за да изчака клиент, на когото трябвало да предаде една гума. Не са се били разбирали за заплащане. Не отрича, че понякога ходел да помага на Т и понякога той му плащал, но не работел в обекта. Същото бил заявил и на контролните органи, когато те дошли на проверка. По отношение на двете декларации, които попълнил заявява, че проверяващите са му обяснили какво да пише. Видно е все пак от съдържанието и на двете декларации, че св.А. ходел в процесния обект само когато Т го извикал да му помага, но не били сключвали трудов договор. Били се разбрали при последното ходене, че ако му хареса работата, ще сключат трудов договор.

Управителят на дружеството – жалбоподател от своя страна е обяснил във възраженията си, че св.А. е бил оставен от сина му Т на процесния ден да наглежда обекта, докато той отсъства, но без да извършва нещо, дори проверяващите, когато са дошли, са го заварили да пие кафе и да седи на топло.

От анализа на обсъдените гласни и писмени доказателства, не може да се направи категоричен извод, че на процесната дата св.А. е осъществявал трудова дейност в обект, стопанисван от Т**** – ** ООД, за сметка на работодателя, с установено работно място, време и договорено възнаграждение. Показанията на актосъставителя И. по същество не потвърждават св.А. да е извършвал трудова дейност в контролирания обект. При зададен конкретен въпрос той посочва, че „по време на проверката нямаше автомобил, който да беше обслужван нито в едното, нито в другото помещение“. Твърденията му, че в обекта имало машини и съоръжения, че оборудването било разгърнато, машините в двете помещения са били включени в електрическата мрежа, че отпред имало гуми и дори разрешение за ползване на обекта като автосервиз, по никакъв начин не доказват извършвана от св.А. трудова дейност. Освен това актосъставителят е категоричен, че на процесната дата не са заварили в обекта други лица, освен св.А.. По-скоро

показанията на актосъставителя в тази част потвърждават обясненията на управителя, че действително св.А. е бил оставен в обекта от сина му Танер временно, да го наглежда, за да не се налага да го затваря, докато той отсъства. Колкото до евентуална уговорка между Танер и св.А. за сключване на трудов договор, за която споменава свидетеля в декларацията си, дори и да е имало такава, същата е ирелевантна към процесния случай. Не е доказано по безспорен начин, че към момента на проверката А А е осъществявал трудова дейност в полза на дружеството, т. е., че между него и дружеството е възникнало трудово правоотношение, което съгласно разпоредбата на чл. 62, ал. 1 от КТ е следвало да бъде обективизирано в сключен писмен трудов договор.

Поради изложеното НП като неправилно следва да бъде отменено.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯВА Наказателно постановление /НП/ № 17 - 000574/22.02.2019г. на Директора на Дирекция "Инспекция по труда"-гр.Разград, с което за нарушение на чл. 62, ал. 1, във вр. с чл. 61 ал. 1 КТ и на основание чл. 416, ал. 5 във вр. с чл. 414, ал. 3 от КТ, на „Т – ***“ ООД, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр.Исперих, обл.Разградска, ул."ГМ" № **, представлявано от И.А.М. – управител, е наложена глоба в размер на 1 500.00 /хиляда и петстотин/ лева, като неправилно.

Решението подлежи на касационно обжалване по реда на АПК в 14-дневен срок от съобщаването на страните пред Административен съд – Разград.

РАЙОНЕН СЪДИЯ :